

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Jeleniej Górze

ul. Józefa Piłsudskiego 12

58-500 Jelenia Góra

Jelenia Góra, dnia 01 lipca 2026 r.

SKO.OŚ/41/9/26

D E C Y Z J A

SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

W JELENIEJ GÓRZE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), oraz art. 59 ust. 1 pkt 1, art. 59a ust. 1 pkt 1, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 1, art. 80 ust. 1 i 2, art. 82 ust. 1, art. 85, ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U z 2026 r. poz. 670), a także § 2 ust. 1 pkt 47 oraz § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), po rozpoznaniu odwołania odwołaniem złożonym przez Stowarzyszenie „Na Trójstyku” z siedzibą Opolno -Zdrój oraz Grzegorza Czajkowskiego zam. ul. Turowska 19, 59-920 Bogatynia od decyzji wydanej przez Burmistrza Miasta i Gminy Bogatynia w dniu 06 marca 2026 r. nr OŚGK.6220.5.2024.2026.PJ o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia po nazwą: BIO DECK - BIOgazowy Demonstrator Energii i Ciepła Południowo-Zachodniego Klastra Energii w Bogatyni, polegającego na budowie i eksploatacji biogazowni przetwarzających odpady biodegradowalne i inne dopuszczone odpady komunalne w procesie fermentacji beztlenowej wraz z instalacją kompostowania frakcji organicznej oraz pofermentu, planowanego na działce nr 1/1, AM-8, obręb Bogatynia II, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze

o r z e k a

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy całości.

U Z A S A D N I E N I E

Decyzją z dnia 6 marca 2026 r. nr OŚGK.6220.5 .2024.2026.PJ Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia ustalił środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia pn. „BIO DECK BIOgazowy Demonstrator Energii i Ciepła Południowo-Zachodniego Klastra

Energii w Bogatyni”, polegającego na budowie i eksploatacji biogazowni przetwarzających odpady biodegradowalne i inne dopuszczone odpady komunalne w procesie fermentacji beztlenowej wraz z instalacją kompostowania frakcji organicznej oraz pofermentu, planowanego na działce nr 1/1, AM-8, obręb Bogatynia II i określił warunki realizacji przedsięwzięcia.

Od decyzji tej odwołanie złożyła Stowarzyszenie „Na Trójstyku” oraz Grzegorz Czajkowski.

Stowarzyszenie w swoim odwołaniu zarzuciło naruszenie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.), w szczególności art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 10 k.p.a., jak również przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (ustawa OOS). Skarżące Stowarzyszenie podniosło, że organ I instancji w sposób dowolny i rażąco zaniżony określił obszar oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, przyjmując jego zasięg na poziomie ok. 700 m, mimo że z dostępnych opracowań, w tym z dokumentu Ministerstwa Klimatu i Środowiska z października 2020 r. pt. „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”, wynika, że dla instalacji związanych z gospodarką odpadami rekomendowana minimalna bezpieczna odległość od zabudowy mieszkaniowej wynosi ok. 1500 m. W ocenie odwołującego się Stowarzyszenia j organ nie wykazał, dlaczego przyjął ponad dwukrotnie mniejszy obszar oddziaływania, nie przedstawił żadnych analiz, obliczeń ani opinii eksperckich, co oznacza naruszenie obowiązku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, wynikającego z art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. Stowarzyszenie wskazało, że zaniżenie obszaru oddziaływania doprowadziło do nieuznania za strony postępowania właścicieli nieruchomości i mieszkańców zamieszkujących w odległości do ok. 1500 m od inwestycji, a także do faktycznego ograniczenia udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W konsekwencji obwieszczenie o wszczęciu i prowadzeniu postępowania miało charakter wyłącznie formalny, nie zapewniając rzeczywistego udziału osób, których interes prawny lub faktyczny może zostać naruszony. Zdaniem Stowarzyszenia narusza to zasadę czynnego udziału stron w postępowaniu, wynikającą z art. 10 k.p.a., oraz przepisy ustawy OOS dotyczące udziału społeczeństwa w postępowaniu wymagającym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W dalszej części odwołania podniesiono, że organ I instancji nie doszacował oddziaływanie odorowe planowanej instalacji, przyjmując założenie pełnej skuteczności

zastosowanych rozwiązań technologicznych (w szczególności biofiltrów), bez uwzględnienia emisji odorów powstających na etapie transportu, rozładunku, przeładunku i magazynowania odpadów, a także w sytuacjach awaryjnych i w okresach przestojów technologicznych. Odwołująca zwróciła uwagę, że decyzja nie zawiera analizy scenariuszy awaryjnych ani wpływu lokalnych uwarunkowań meteorologicznych (inwersji temperatur, kierunków i prędkości wiatru, braku barier terenowych), co oznacza, że ocena oddziaływania została oparta na nierealistycznym założeniu bezawaryjnego, modelowego funkcjonowania instalacji. Skarżąca powołała się przy tym na zasadę przezorności i prewencji w ochronie środowiska oraz na przepisy ustawy o odpadach, które wymagają prowadzenia gospodarki odpadami w sposób nienaruszający środowiska i niepowodujący uciążliwości zapachowych. Odwołanie zawiera również zarzut pominięcia ryzyka awarii i przestojów technologicznych, w szczególności braku analizy skutków przerw w procesie fermentacji, czasowego magazynowania odpadów oraz wzrostu emisji odorów i innych zanieczyszczeń w sytuacjach nadzwyczajnych. Stowarzyszenie podniosło, że organ nie wypełnił obowiązku wynikającego z ustawy OOS, zgodnie z którym w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy uwzględnić zagrożenia związane z awariami przemysłowymi i określić wymogi w zakresie przeciwdziałania ich skutkom, a brak takiej analizy stanowi naruszenie art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. Kolejny zarzut dotyczył ryzyka niekontrolowanego zagospodarowania pofermentu. Stowarzyszenie wskazało, że organ nie wykazał w sposób wiarygodny, iż poferment będzie spełniał wymagania pozwalające na jego wprowadzenie do obrotu jako nawóz lub produkt uboczny, co w razie niespełnienia norm spowoduje konieczność jego dalszego zagospodarowania jako odpadu. W ocenie skarżącej oznacza to realne ryzyko zwiększenia presji na istniejącą infrastrukturę odpadową Bogatyni i dodatkowe obciążenie lokalnego systemu gospodarki odpadami, które nie zostało w decyzji uwzględnione ani przeanalizowane. Stowarzyszenie zarzuciło ponadto niedoszacowanie oddziaływania transportowego. Wskazało, że planowana instalacja o wydajności do 70 000 Mg rocznie wiąże się z istotnym wzrostem ruchu pojazdów ciężarowych, zwiększeniem ryzyka zdarzeń drogowych oraz emisji spalin, hałasu i zanieczyszczeń związanych z transportem odpadów. Zwrócono uwagę, że do Bogatyni prowadzi jedna główna droga dojazdowa, co oznacza, że cały ruch pojazdów obsługujących instalację zostanie skoncentrowany na jednym ciągu komunikacyjnym, bez realnych alternatyw komunikacyjnych. Zdaniem odwołującego się Stowarzyszenia organ nie przeanalizował wpływu tego zwiększonego ruchu na bezpieczeństwo mieszkańców, ryzyko wycieków i wypadków, ani na degradację infrastruktury drogowej, co stanowi naruszenie zasady wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego. W odwołaniu wskazano także na

ryzyko zanieczyszczenia środowiska wynikające z eksploatacji instalacji. Pomimo deklarowanej szczelności obiektu, organ nie przeprowadził rzetelnej analizy ryzyka wycieków odcieków i ścieków technologicznych, ani wpływu intensywnych opadów i sytuacji awaryjnych na funkcjonowanie systemu odprowadzania ścieków i ochrony wód oraz gleb. Odwołująca podkreśliła, że ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna uwzględniać zarówno normalne warunki pracy, jak i warunki odbiegające od normy, w tym scenariusze awaryjne, czego w niniejszej sprawie zabrakło. Wreszcie Stowarzyszenie zarzuciło decyzji brak analizy skumulowanego oddziaływania przedsięwzięcia. W jego ocenie organ I instancji ograniczył się do oceny inwestycji w oderwaniu od istniejących w rejonie Bogatyni instalacji z zakresu gospodarki odpadami oraz innych źródeł emisji zanieczyszczeń, hałasu i odorów, nie biorąc pod uwagę łącznego wpływu wszystkich tych obiektów na środowisko i warunki życia mieszkańców. Stowarzyszenie podniosło, że brak analizy skumulowanego oddziaływania jest sprzeczny z celem ustawy OOŚ oraz z zasadą dokładnego i wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, wynikającą z art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., i mógł mieć istotny wpływ na treść zaskarżonej decyzji.

Stowarzyszenie wniosło o uchylenie decyzji w całości, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, przeprowadzenie ponownej, rzetelnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, z uwzględnieniem rzeczywistego obszaru oddziaływania inwestycji.

Grzegorz Czajkowski podniósł w odwołaniu, że inwestycja, spowoduje istotne pogorszenie standardów środowiska, przede wszystkim z uwagi na emisję odorów powstających m.in. podczas sortowania, składowania oraz rozkładu odpadów. Odwołujący wskazał, że do intensywności uciążliwości zapachowych będą dodatkowo przyczyniać się procesy technologiczne towarzyszące funkcjonowaniu instalacji, takie jak transport, przeładunek i rozładunek odpadów, co w praktyce może prowadzić do trwałego oddziaływania na położoną w pobliżu zabudowę mieszkaniową. Zwrócono uwagę, że najbliższy istniejący budynek mieszkalny znajduje się w odległości ok. 700 m od granicy terenu przedsięwzięcia, a sukcesywne zagospodarowywanie działki przeznaczonej pod tego typu inwestycję będzie stanowić znaczną uciążliwość dla mieszkańców, zarówno na etapie budowy, jak i późniejszej eksploatacji obiektów produkcyjnych oraz zastosowanej technologii. Odwołujący podniósł, że wobec braku obowiązujących przepisów prawa określających dopuszczalne standardy zapachowe jakości powietrza oraz norm odległościowych dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej, organ I instancji powinien był oprzeć się na dostępnej wiedzy eksperckiej oraz opracowaniach resortowych. W

szczegółności powołał się na opracowanie z października 2020 r. pt. „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”, udostępnione przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska, w którym – na podstawie wyników pomiarów dla obiektów istniejących oraz modelowania matematycznego dla obiektów istniejących i planowanych – przyjęto stałą minimalną odległość wynoszącą 1500 m dla przedsięwzięć z zakresu gospodarki odpadami (składowiska odpadów, instalacje mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, kompostownie), jak również dla oczyszczalni ścieków. Odwołujący podkreślił, że choć dokument ten ma charakter rekomendacyjny i nie stanowi źródła prawa, to jednak wyznacza bezpieczną odległość od zabudowy mieszkaniowej dla instalacji mogących powodować uciążliwości zapachowe, a organy administracji – realizując obowiązek wszechstronnej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i warunki życia ludzi – powinny brać go pod uwagę przy ustalaniu obszaru oddziaływania przedsięwzięcia oraz kręgu stron postępowania. Odwołujący zwrócił także uwagę na zmienność warunków meteorologicznych, w szczególności prędkość i kierunek wiatru, które w znacznym stopniu wpływają na kierunek i zasięg rozprzestrzeniania się odorów. W jego ocenie organ I instancji nie uwzględnił należycie tych czynników, jak również braku naturalnych barier terenowych, co dodatkowo zwiększa ryzyko oddziaływania zapachowego na okoliczną zabudowę mieszkaniową. Wskazano, że w odległości ok. 1500 m od planowanej inwestycji znajduje się cmentarz komunalny, nowopowstający budynek Domu Pomocy Społecznej „Jędrak”, Parafia Niepokalanego Poczęcia NMP w Bogatyni oraz kilkadziesiąt budynków mieszkalnych, co zostało zobrazowane na załączonej mapie. Zestawienie tych okoliczności – tj. rodzaju przedsięwzięcia, jego potencjalnych uciążliwości odorowych, rekomendowanej minimalnej odległości 1500 m oraz rzeczywistej lokalizacji w stosunku do obiektów wrażliwych i zabudowy mieszkaniowej – zdaniem odwołującego przemawia za koniecznością uchylecia zaskarżonej decyzji w całości. Dodatkowo odwołujący powołał się na decyzję Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Oławie, znak sprawy ZNS.9022.3.01.2024.PC, wydaną w sprawie analogicznej inwestycji, w której organ sanitarny wydał negatywną opinię, wskazując m.in. na istotne pogorszenie standardów środowiska w związku z emisją odorów oraz szeroki, trudny do kontrolowania charakter uciążliwości zapachowych.

Rozstrzygając jak we wstępie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wzięło pod uwagę co następuje:

Materialnoprawną podstawę wydanej w sprawie decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2026 r. poz. 680) dalej u.o.o.ś., ustawą. Zgodnie z art. 71 ustawy:

1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.
2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:
 - 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
 - 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Planowane w niniejszym postępowaniu przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w północno-wschodniej części miasta Bogatynia na działce o numerze ewidencyjnym 1/1, AM-8, obręb Bogatynia II, na powierzchni ok. 3,2 ha. Teren, na którym przewiduje się realizację inwestycji został objęty zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą nr LI/905/12 Rady Gminy i Miasta Bogatynia z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnej części miasta Bogatynia — obszar planistyczny B (Dz. Urz. Woj. Dolno. z dnia 21 stycznia 2013 r., poz. 399), a także uchwałą nr XXI/186/15 Rady Miejskiej w Bogatyni z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla

wyodrębnionych obszarów w mieście i w gminie Bogatynia (Dz. Urz. Woj. Dolno, z dnia 20 listopada 2015 r., poz. 4924). Teren przewidziany do zagospodarowania w ramach przedsięwzięcia oznaczony jest symbolem „1O” o przeznaczeniu podstawowym: tereny infrastruktury technicznej — gospodarowanie odpadami oraz przeznaczeniu uzupełniającym: tereny infrastruktury technicznej i zieleni urządzonej. W zakresie dróg dojazdowych zagospodarowany zostanie fragment oznaczony w miejscowym planie symbolem „1US” (tereny sportu i rekreacji) z przeznaczeniem uzupełniającym: zabudowa usługowa, infrastruktura drogowa, zieleń urządzona, obiekty budowlane i urządzenia infrastruktury technicznej (uzbrojenia terenu), obiekty małej architektury oraz tablice i urządzenia reklamowe. Teren przeznaczony pod inwestycję porośnięty jest roślinnością zielną i drzewostanem o różnych stopniach rozwoju, w tym także starodrzewem, otoczony jest głównie zwartym lasem oraz terenami przemysłowymi i jest usytuowany w znacznym oddaleniu od terenów mieszkalnych — najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości ok. 700 m na południowy zachód od granic terenu inwestycji.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Na mocy art. 59a ust. 1 pkt 1 ustawy przystąpienie do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Na podstawie powyższych zapisów obowiązującego na terenie objętym wnioskiem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uznać należy, za organem I instancji, że przedsięwzięcie polegające na budowie i eksploatacji biogazowni przetwarzających odpady biodegradowalne i inne dopuszczone odpady komunalne w procesie fermentacji beztlenowej wraz z instalacją kompostowania frakcji organicznej oraz pofermentu, będzie zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

Planowane przedsięwzięcie będzie polegać na budowie kompleksowej instalacji przetwarzania odpadów w procesie beztlenowym (biogazownia), instalacji przetwarzania odpadów w procesie tlenowym (kompostownia pofermentatu) oraz instalacja przygotowania wsadu organicznego. Będzie to instalacja fermentacji metanowej związków organicznych zawartych w bioodpadach pochodzenia komunalnego, osadach ściekowych oraz innych bioodpadach i odpadach organicznych (biogazowania) pozyskiwanych głównie z terenu województwa dolnośląskiego. Przedsięwzięcie obejmuje również budowę instalacji odzysku energii odnawialnej powstającej wskutek biologicznego przetwarzania odpadów, w skład której wejdą:

- 1) instalacja przygotowania wsadu organicznego o całkowitej wydajności do 70 000 Mg odpadów/rok (proces R12),
- 2) instalacja biologicznego przetwarzania odpadów (biogazownia) o wydajności do 60 000 Mg odpadów/rok (proces R3) i ekwiwalencie mocy elektrycznej ok. 5,0 MW,
- 3) instalacja przetwarzania odpadów w procesie tlenowym (kompostownia) o wydajności na poziomie do 40 000 Mg odpadów/rok (proces R3),

W zależności od rodzaju instalacji i procesu, użyte zostaną różne rodzaje odpadów z katalogu rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. poz. 10), szczegółowo opisane w decyzji organu I instancji.

Ponadto integralną częścią instalacji do przetwarzania odpadów w procesie beztlenowym (fermentacji metanowej) będzie modułowy system produkcji wodoru oparty o proces elektrolizy wody. Przewiduje się moc elektrolizera w przedziale od 2 do 5 kW, a nominalną produkcję wodoru na poziomie 0,0449 kg/h. Oprócz obiektów kubaturowych w skład zakładu wchodzić będzie także infrastruktura towarzysząca, w tym drogi i place manewrowe, jako przestrzenie pomiędzy poszczególnymi strefami technologicznymi.

Głównym celem funkcjonowania instalacji będzie produkcja energii poprzez przetworzenie odpadów biodegradowalnych na nawóz. Do instalacji będą trafiały odpady z instalacji przygotowania wsadu organicznego (w procesie R12) oraz odpady niewymagające doczyszczania dowożone przez podmioty zewnętrzne. Instalacja może też przyjmować substraty niebędące odpadami w rozumieniu przepisów szczegółowych ustawy o odpadach.

Przedmiotowa inwestycja należy do przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Przepis ten wskazuje, iż do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.). W związku z czym inwestycja stanowi przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest wymagany. Ponadto inwestycja została zaliczona do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b ww. rozporządzenia. Przepis ten zalicza do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zabudowę przemysłową lub magazynową, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

Okoliczność ta jest bezsporna, takiej kwalifikacji inwestycji dokonał także Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, nie budzi także wątpliwości Kolegium, ze względu na rodzaj i zakres inwestycji.

Obwieszczeniem z dnia 8 stycznia 2025 r. tut. organ podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, możliwości zapoznania się z treścią Raportu oraz możliwości składania i wniosków do toczącego się postępowania. W wymaganym terminie 30 dni nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski dotyczące planowanego przedsięwzięcia.

Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy, organ I instancji wystąpił do organów współdziałających tj: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zgorzelcu, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie we Wrocławiu oraz Marszałka Województwa Dolnośląskiego (z uwagi, że instalacja będzie wymagała uzyskania pozwolenia zintegrowanego na podstawie art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska) o dokonanie uzgodnień oraz wyrażenie opinii przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zgorzelcu zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedsięwzięcia przedstawiając swoje uwagi dotyczące zawarcia w przedmiotowej decyzji wymogów ograniczających negatywny wpływ inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi. Wymogi te zwarto w pkt III b sentencji decyzji. Dodatkowo PPIS zasugerował wykonanie analizy porealizacyjnej w zakresie emitowanego hałasu oraz poziomu emisji zanieczyszczeń powietrza oraz emisji zapachowej odorantów dla najbliższej zabudowy związanej z pobytem ludzi.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po złożeniu przez inwestora wyjaśnień i uzupełnień do raportu, postanowieniem z dnia 12 marca 2025 r. uzgodnił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia. Treść uzgodnień została uwzględniona w sentencji decyzji dotyczącej istotnych warunków korzystania ze środowiska. W uzasadnieniu swojego stanowiska Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu przedstawił charakterystyczne parametry planowanego przedsięwzięcia oraz przewidziane do zastosowania rozwiązania technologiczne. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu stwierdził, że zastosowanie zaproponowanych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych oraz przestrzeganie nałożonych warunków realizacji i eksploatacji planowanej inwestycji zapewnią niezbędną ochronę środowiska wodnego i nie wpłynie ona negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, po złożeniu przez Inwestora wyjaśnień do raportu, postanowieniem z dnia 30 października 2025 r., uzgodnił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu swojego stanowiska Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przedstawił charakterystyczne parametry planowanego przedsięwzięcia oraz wskazał rozwiązania technologiczne i organizacyjne przedstawione w przedłożonych przez Inwestora dokumentach. RDOS we Wrocławiu stwierdził że planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie poza granicami obszarów chronionych wymienionych w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r, o ochronie przyrody (Dz. U z 2024 r., poz. 1478 ze zm.), w tym poza obszarami Natura 2000. Najbliżej położony obszar Natura 2000: specjalny obszar ochrony siedlisk Przełomowa Dolina Nysy Łużyckiej (PLH020066) znajduje się w odległości ok. 4,6 km i po przeanalizowaniu treści przedłożonego Raportu i jego uzupełnień stwierdził, że przy uwzględnieniu warunków określonych w swoim postanowieniu, inwestycja nie powinna wywierać znaczącego negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000.

Mając na względzie określone w decyzji warunki realizacji przedsięwzięcia, położenie miejsca realizacji inwestycji poza obszarami chronionymi oraz w szczególności stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze zasadnie orzekł organ I instancji, iż nie przewiduje się na tym etapie znaczącego negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze oraz bioróżnorodność w trakcie realizacji, eksploatacji i ewentualnej likwidacji planowanego przedsięwzięcia.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zostało przeprowadzone jako postępowanie z udziałem społeczeństwa, zgodnie z przepisami cytowanej ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz przy zachowaniu zasad wynikających z art. 7, art. 77 § 1 i art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.). Organ zapewnił możliwość zapoznania się z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wyznaczył terminy na składanie uwag i wniosków.

Przechodząc do rozpoznania zarzutów odwołania, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż na etapie odwoławczym wpłynął wniosek Stowarzyszenia „Na Trójstyku” o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony. Jednocześnie wcześniej, w terminie, wpłynęło odwołanie Stowarzyszenia. Wskazać należy, że w sprawach wymagających udziału społeczeństwa (a takim jest postępowanie zakończone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, dla której przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko) zastosowanie mają przepisy art. 44 ustawy, jako *lex specialis* względem art. 31 k.p.a. Zgodnie z art. 44 ust. 1 i 2 ustawy:

1. Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.
2. Organizacji ekologicznej służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach

strony. Z wypisu z KRS wynika, iż Stowarzyszenie „Na Trójstyku” zostało wpisane do rejestru 20 stycznia 2021 roku, działa zatem 5 lat, Stowarzyszenie ma Statucie ochronę środowiska – spełnia więc wymóg działalności 12 miesięcy i kryterium celu statutowego, a zatem przesłanki art. 44 ust. 2 są spełnione. Skutek procesowy jest zatem taki, iż **samo wniesienie odwołania przez organizację ekologiczną w trybie art. 44 ust. 2 ustawy jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w postępowaniu odwoławczym; w tym postępowaniu organizacja uczestniczy na prawach strony**. Nie wymaga się tu złożenia odrębnego wniosku o dopuszczenie do udziału ani też wydania osobnego postanowienia o dopuszczeniu – inaczej niż przy zwykłych organizacjach społecznych z [art. 31](#) k.p.a. Tym samym Kolegium przystępuje do rozpoznania odwołania Stowarzyszenia, co jest równoznaczne z przyznaniem mu statusu strony w tym postępowaniu.

Rozpatrując zarzuty odwołujących dotyczące rażąco błędnego i dowolnego określenia obszaru oddziaływania przedsięwzięcia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze w pierwszej kolejności wskazuje, że obszar oddziaływania został ustalony na podstawie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a także uzgodnień i opinii organów współdziałających. Określenie odległości ok. 700 m jako obszaru bezpośredniego oddziaływania odzwierciedla lokalne uwarunkowania przestrzenne oraz przyjęte środki techniczne i technologiczne ograniczające oddziaływania (zamknięte obiekty, podciśnienie powietrza, biofiltry, tunele kompostowni). Jednocześnie organ zapewnił kontrolę inwestycji po jej zrealizowaniu poprzez nałożenie obowiązku przeprowadzenia analizy porealizacyjnej emisji hałasu, zanieczyszczeń powietrza i odorów dla najbliższej zabudowy. Opracowanie Ministerstwa Klimatu i Środowiska z 2020 r. pt. „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej” ma rekomendacyjny, a nie normatywny charakter więc ze względu na specyfikę planowanej instalacji nie mogło być podstawą sztywnego wyznaczenia obszaru oddziaływania na 1500 m.

W konsekwencji organ odwoławczy uznaje, że nie doszło do dowolnego ani rażącego zaniżenia obszaru oddziaływania, a tym samym nie doszło do naruszenia art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a.. Materiał dowodowy został zebrany i rozpatrzony w sposób wyczerpujący, z uwzględnieniem raportu, uzgodnień RDOŚ, Wód Polskich, PPIS oraz stanowiska Marszałka Województwa. Jednocześnie mechanizm analizy porealizacyjnej pozwoli na praktyczną weryfikację przyjętych założeń co do zasięgu oddziaływania i, w razie potrzeby, wdrożenie dodatkowych działań minimalizujących.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia prawa stron i społeczeństwa do udziału w postępowaniu organ stwierdza, że postępowanie zostało przeprowadzone zgodnie z ustawą i przepisami postępowania administracyjnego. Zapewniono obwieszczenia, dostęp do dokumentacji, możliwość składania uwag i wniosków. Krąg stron ustalono na podstawie oddziaływania bezpośredniego na nieruchomości położone w najbliższym sąsiedztwie inwestycji, co jest zgodne z obowiązującymi przepisami. W ocenie organu wymogi art. 10 k.p.a. oraz przepisów ustawy OOŚ dotyczących udziału społeczeństwa zostały dochowane, a obwieszczenia nie miały charakteru pozornego, lecz realnie zapewniały możliwość udziału.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, iż przepisem szczególnym, który wprost reguluje obowiązek „obwieszczenia” (podania do publicznej wiadomości) po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jest art. 85 ust. 3 ustawy. Stanowi on, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach niezwłocznie po jej wydaniu podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwości zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia treść decyzji w BIP na 14 dni. Jest to obligatoryjny obowiązek informacyjny organu odnoszący się właśnie do decyzji środowiskowej; ocena prawidłowości działania organu musi się odnosić do tego przepisu. Dlatego w podstawie prawnej obwieszczenia wydanego po decyzji środowiskowej zasadniczo powinien znaleźć się art. 85 ust. 3 ustawy ewentualnie wraz z art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy definiującym „podanie do publicznej wiadomości”. Podany przez Organ I instancji art. 39 ustawy dotyczy udziału społeczeństwa przy projektach dokumentów (strategiczne OOŚ), a nie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć. Obowiązki informacyjne dotyczące decyzji środowiskowej z udziałem społeczeństwa są uregulowane w art. 33 ustawy (przed wydaniem decyzji) oraz art. 85 ust. 3 ustawy (po wydaniu decyzji). W konsekwencji powołanie art. 39 ustawy, tak jak uczynił organ I instancji w obwieszeniu z dnia 10 marca 2026 r. jako podstawy prawnej obwieszczenia po wydaniu decyzji środowiskowej jest co do zasady nieadekwatne – to nie jest przepis właściwy dla tego typu rozstrzygnięcia i czynności informacyjnej. Art. 10 k.p.a. statuuje zasadę czynnego udziału stron w postępowaniu administracyjnym. Natomiast jest to przepis o charakterze ogólnej zasady postępowania i nie jest on samodzielną podstawą prawną do wydania obwieszczenia o wydaniu decyzji. Obowiązek poinformowania społeczeństwa i stron po wydaniu decyzji środowiskowej wynika z przepisu szczególnego – art. 85 ust. 3 ustawy, a także (w odniesieniu do stron przy liczbie >10) z art. 74 ust. 3 ustawy w zw. z art. 49 k.p.a. W praktyce art. 10 k.p.a. może być uzupełniającą podstawą prawną całego postępowania, ale zasadniczą, konkretną normą do obwieszczenia po decyzji środowiskowej pozostaje art. 85 ust. 3 ustawy. Jednocześnie w

ocenie Kolegium samo błędne wskazanie podstawy prawnej w obwieszczeniu po wydaniu decyzji środowiskowej (art. 10 k.p.a. i art. 39 u.u.i.ś. zamiast art. 85 ust. 3 u.u.i.ś.) należy traktować jako naruszenie przepisów postępowania, ale w ocenie Kolegium nie miało to istotnego wpływu na wynik sprawy bowiem nie skutkowało ograniczeniem udziału społeczeństwa lub praw stron. Obwieszczenie zostało zamieszczone, jak wskazał organ I instancji na stronie BIP urzędu, a zatem społeczeństwo miało możliwość zapoznać się z treścią dokumentu.

Zarzut niedoszacowania oddziaływania odorowego był jednym z kluczowych zarzutów odwołujących. Organ odwoławczy wskazuje, że kwestia ta była przedmiotem szczegółowej analizy w raporcie, a następnie została uwzględniona w uzgodnieniach RDOŚ i PPIS. W decyzji przewidziano szereg środków ograniczających emisję substancji odorotwórczych, w tym prowadzenie wszystkich etapów procesu technologicznego mogących generować uciążliwości zapachowe w zamkniętych obiektach, stosowanie podciśnienia powietrza, biofiltrów i zamkniętych tuneli kompostowni. Dodatkowo nałożono obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej emisji zapachowej (odorantów) dla najbliższej zabudowy. Organ nie opiera się zatem na założeniu „idealnego” lub „bezawaryjnego” funkcjonowania instalacji, lecz wprowadza zarówno środki prewencyjne, jak i mechanizm kontrolny. W świetle tych ustaleń zarzut niedoszacowania oddziaływania odorowego nie zasługuje na uwzględnienie.

W zakresie zarzutu pominięcia ryzyka awarii i przestojów technologicznych podkreślić należy, że planowana instalacja, ze względu na rodzaj i ilość substancji niebezpiecznych, nie spełnia kryteriów zaliczenia do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. Niemniej w decyzji określono warunki eksploatacji zapewniające szczelność instalacji, właściwe funkcjonowanie separatorów substancji ropopochodnych, bezpieczne magazynowanie odpadów oraz minimalizację ryzyka wycieków odcieków i ścieków technologicznych, także w warunkach intensywnych opadów. Uwzględniając stanowisko Wód Polskich oraz RDOŚ, organ stwierdził, że ryzyko awarii zostało uwzględnione na poziomie właściwym dla rodzaju przedsięwzięcia.

Odwołujący wskazywali na ryzyko niekontrolowanego zagospodarowania pofermentu. Organ odwoławczy zwraca uwagę, że warunki decyzji wprost regulują sposób postępowania z pofermentem, zgodnie z przepisami ustawy o nawozach i nawożeniu oraz ustawy o odpadach. Poferment ma być rozdzielany na frakcję ciekłą i stałą; frakcja ciekła jest zwracana do procesu do czasu uzyskania statusu produktu, natomiast frakcja stała kierowana do kompostowania. Produkty pofermentacyjne mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie po uznaniu ich za

środki wspomagające uprawę roślin, a w razie nieuznania – przekazywane do zagospodarowania wyspecjalizowanym podmiotom. Taki model postępowania nie pozwala na niekontrolowane składowanie lub stosowanie pofermentu w sposób zagrażający środowisku, a zarzut odwołujących w tym zakresie jest bezzasadny.

Zarzut niedoszacowania oddziaływania transportowego dotyczył przewidywanego wzrostu ruchu pojazdów, koncentracji ruchu na jednej drodze dojazdowej do Bogatyni, ryzyka zdarzeń drogowych i degradacji infrastruktury. Organ odwoławczy wskazuje, że ruch pojazdów związanych z funkcjonowaniem instalacji został uwzględniony w ocenie oddziaływania na środowisko oraz w nałożonym obowiązku analizy porealizacyjnej. Analiza ta obejmuje źródła liniowe hałasu oraz emisje zanieczyszczeń powietrza związane z ruchem pojazdów ciężarowych i osobowych. Wprowadzono środki organizacyjne mające ograniczyć uciążliwości transportowe, a kwestie bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz stanu infrastruktury pozostają w kompetencji właściwych zarządców dróg. Organ stwierdził, że przy zachowaniu nałożonych warunków oddziaływanie transportowe nie będzie ponadnormatywne w rozumieniu przepisów ochrony środowiska.

Odwołujący wysuwali także zarzut dotyczący ryzyka zanieczyszczenia środowiska, wskazując na brak rzetelnej analizy wycieków odcieków i ścieków technologicznych oraz wpływu opadów. Organ odwoławczy, opierając się na uzgodnieniach organów, wskazuje, że w decyzji przewidziano szczelne systemy magazynowania odpadów, regularne opróżnianie separatorów substancji ropopochodnych, selektywne magazynowanie odpadów na utwardzonych powierzchniach zabezpieczonych przed przenikaniem zanieczyszczeń do gruntu i wód, a także szczególne zasady postępowania z odpadami niebezpiecznymi. Warunki te zapewniają ochronę środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, a zarzut braku analizy tego ryzyka nie znajduje oparcia w materiale sprawy.

Odwołujący podnosili ponadto brak analizy skumulowanego oddziaływania przedsięwzięcia oraz możliwych oddziaływań transgranicznych. Organ odwoławczy wskazuje, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został sporządzony z uwzględnieniem istniejących uwarunkowań środowiskowych i przestrzennych regionu, a organy współdziałające nie stwierdziły ryzyka naruszenia celów środowiskowych ani standardów jakości środowiska w wyniku skumulowanego oddziaływania planowanej biogazowni z innymi instalacjami. W zakresie oddziaływań transgranicznych organ ustalił, że inwestycja zlokalizowana jest w odległości ok. 5 km od granicy z Republiką Federalną Niemiec oraz ok. 2 km od granicy z Republiką Czeską, a biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia, rodzaj technologii oraz nałożone środki ograniczające oddziaływanie, nie przewiduje się

ponadnormatywnych oddziaływań na środowisko w ujęciu transgranicznym. Planowany zakład nie jest zakładem o zwiększonym ani dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, co dodatkowo potwierdza brak przesłanek do zastosowania procedur transgranicznych.

Analizując całość zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosek inwestora, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia i opinie organów współdziałających oraz zarzuty odwołania Kolegium stwierdza, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach została wydana z zachowaniem przepisów ustawy i przepisów postępowania, a nałożone w niej warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia zapewniają ochronę poszczególnych komponentów środowiska oraz zdrowia ludzi. W świetle powyższych ustaleń zarzuty odwołania nie podważają prawidłowości dokonanej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ani zgodności decyzji z prawem, co uzasadnia utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze w składzie:

Przewodniczący Składu Orzekającego: *Agnieszka Mazurkiewicz (spr.)*

Członkowie: *Henryk Bloch*

Magdalena Falkowska

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje stronom prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze, ul. Piłsudskiego 12, 58-500 Jelenia Góra.
2. Skarga od decyzji powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

3. Wysokość wpisu od skargi wynika z Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2021 r. poz. 535) i wynosi 200 zł.
4. Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych albo o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według wzoru ustalonego w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w 6 postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz.U. z 2015 r., poz. 1257 ze zm.), dostępnym m.in. na stronie internetowej WSA we Wrocławiu pod adresem <http://bip.wroclaw.wsa.gov.pl>.

Otrzymuje:

1. Stowarzyszenie „Na Trójstyku”, ul. Kasztanowa 16, 59-922 Opolno – Zdrój
2. Państwowe Gospodarstwo Leśne Nadleśnictwo Pieńsk, ul. Wysoka 2, 59-930 Pieńsk
3. PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. ul. Węglowa 5, 97-400 Bełchatów
4. Gminne Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o. o. ul. Kilińskiego 17, 59-920 Bogatynia
5. Starostwo Powiatowe w Zgorzelcu, ul. Bohaterów II AWP 8A, 59-900 Zgorzelec
6. Grzegorz Czajkowski, ul. Turowska 19, 59-920 Bogatynia
7. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej S.A. w Bogatyni, ul. Daszyńskiego 29, 59-920 Bogatynia
8. Dolina Energii Bogatynia Sp. z o. o., ul. Ciepłownicza 1A, 55-011 Siechnice
AE: PL-63623-75360-GWTVA-26
9. Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia +zwrot akt

Klauzula informacyjna
dla uczestników postępowań administracyjnych

Wypełniając obowiązek uregulowany zapisami art. 13 ust. 1 i ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze informuje, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze przy ul. Piłsudskiego 12, 58-500 Jelenia Góra, reprezentowane przez Prezesa Kolegium, tel.: 757698732, adres e-mail: poczta@sko.jgora.pl
2. Inspektorem Ochrony Danych jest Dariusz Drozdowski, adres do korespondencji: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze przy ul. Piłsudskiego 12, 58-500 Jelenia Góra, tel.: 757698732 lub adres e-mail: iod@sko.jgora.pl
3. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji toczącego się postępowania administracyjnego.
4. Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępnione wyłącznie organom upoważnionym na podstawie odrębnych przepisów.
5. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego/organizacji międzynarodowej.
6. Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych, sprostowania danych zgodnie z obowiązującymi przepisami.
7. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celów określonych w pkt. 3, a po tym czasie przez okres oraz w zakresie wymaganym przez przepisy powszechnie obowiązującego prawa.
8. Ma Pan/Pani prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego Prezesa Urzędu Ochrony Danych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
9. Pani/Pana dane nie będą przetwarzane w sposób zautomatyzowany.